

MÁHR GÁBOR

ringlispíl

Kalotaszentkirály volt az a kő,
hova minden múltunk visszaérkezik,
megfékeztem, mert túlhúztam őt,
őt, e földi angyalodót, a minket már megismerőt,
és engem visz egy fékezhetetlen ringlispíltre,
ahol a csavarok jól olajozottak,
kérem, itt nem lesz karambol,
tessék csak beszállni, ingyen.
Mert ez az életünk, ingyen,
és itt már régen nem a ringlispílről szól,
írdal verseket, mint a mai napi Don Quijote,
de hát én nem is élő boszorkányokkal harcolok,
hanem halottal, ti ott lenn élvezetben vagytok,
és lecsöpög véranyó, és rögtön pipacsot fest,
bele az ellenőrző könyvedbe,
a napban alszom, s ugyanott ébrednek,
van mit hazudni, fáj az ujjam is,
úgy érzem, a fejemben várnak,
és elrepülök a tavaszi széllel,
és nem egy nő, legalább hat vár rám,
persze, apám, anyám és testvéreim,
de mit adnék, ha unokahúgom ide belenézne,
ez nem más, mint a kibelezett valóság
Trabanttal és Traubiszódával.
Mi is éltünk, ameddig tudtunk,
olyan, mintha világos reggel
lenne, s nem sütné ránk a delelő nap,
mindig jön a sugár, ami fonál, de végtelen,
talán a mi kis csapatunk is védtelen
úthenger
és csak a lánykámnak volt egy lila kis ruhája,
ami csak a lila ködben volt áhítatos,
de megtaláltam bimbóm, vele eltelőn
fétisirodalmat csináltunk,

ami a mi sorsunkká válik
és nem akar rekettyebokor lenni az a kis mulya vagy pulya,
ez is jó, hogy leíródtunk, más baba már elhalványul,
hadd írjunk egy felségüvöltőt,
hadd írjunk egy feleségüvöltőt,
mert minket a lombok alatt adtak össze.
De legalább fajtiszta voltál,
mint a kakasom, de az kiselypítene innen,
legalább görög felségvizekre kerültünk,
beáramlik tengerünkbe a jacht,
úgy történt, hogy már nem beszélgethetünk,
mert e korosodók ritkán beszélnek,
majd egy hajóútra kerekedtünk,
hol beláttuk, nem kell címet adni a verseknek,
mert az egyik versből kígyózik a másik,
csak új palettát nyit, és a gyámoltalan
olvasó még azt hiszi, hogy bárhol kinyitja,
külön verset talál,
bár vannak verscímek, de átjár rajtuk a guruló úthenger,
beletaposva mind, a virágokat is,
csak a versen nem megy, mert úgy nem volna
élvezhető